

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetőek, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu
E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu
Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

LAKOSSÁGI REFLEKTORBAN

az idei Eurovíziós Dalverseny hazai döntője és sajtóvisszhangja

Kezdjük a ténnyel: 2012. február 11-én, szombaton este 10 óra után, vagyis a budapesti könnyűzenei vetélkedő végén [szavazta meg a zsűri fele](#), hogy Magyarországot a [Pál Gábor, Sándor Attila, Walkó Csaba](#) és [Lofti Behnam](#) szerzők [Sound of Our Hearts](#) című kompozíciója képviseli a [bakui dalversenyen](#), mégpedig a [Compact Disco](#) nevű együttes tolmácsolásában.

E döntés, valamint a vele kapcsolatos sajtóbéli reagálások nyomán számos tévé-nézői [jelzés, észrevétel](#) jutott el a független [világhálós népújságunkhoz](#), s az illetén rendelkezésünkre álló közlésekből bocsátunk az alábbiakban nyilvánosság elé egy csokorra valót, tematikus csoportosításban.

Mielőtt a konkrétumokra térnénk, hivatkoznunk kell egy, úgymond alapkörülményre:

[Ama országban, történetesen nálunk, ahol tízezreknek nincs hajléka, százezreknek munkája, milliók a létminimum alatt, ezen belül pedig nagyon sokan a szegénység pokoli bugyrában tengődnek, egyáltalán nincs mit csodálkozni azon, hogy az emberek tömegeinek napi teendői sorában mondjuk a 22. lesz valamelyest odafigyelni az eléggé szűkös réteghez szóló olyan kulturális programra, mint egy dalvetélkedő. Ám ha mégis vállalkoznak a hétvégén az ebbéli tévés közvetítés megtekintésére, hát illik \[megkülönböztetett tisztelettel\]\(#\) és \[köszönettel\]\(#\) fogadni a látottak-hallottak alapján kialakított álláspontjaikat. Mi ennek szellemében regisztráltuk a különféle felvetéseket, kérdéseket, amelyeket összegezve adunk közre, az \[emberek\]\(#\)-re hivatkozással.](#)

Tényleg a nemzet dala lehet-e az, amelynek kiválasztásában csupán asszisztálhatott a nemzet?

Úgy vélik az [emberek](#), igen csak [antidemokratikus volt a döntés a Bakuba](#) küldendő nótáról. Merthogy a nézőket mindössze a döntőn elhangzott [nyolc szerzemény felének kiválasztásába kapcsolták be](#), s azok közül a zsűri határozta meg a győztest. De hogyan? [Korántsem többségi szavazattal, hanem úgy, hogy a négy döntőnk közül kettőjük ugyanazon dalra voksolt..](#) Hát ez a módszer bizony messze lehet a [tisztességességtől](#), meg az [igazságosságtól](#). De talán a szakmaiságtól is, amit ekképpen fejezett ki a profi értékeket is csillogtató egyik vesztes csoport édesapja, a zeneiparban régóta dolgozó Király Tamás, a BLIKK című országos napilap február 13-ai számában: [Ez Magyarország, egy mutyiország...](#)

Olvasóink szerint, [a döntőben mindössze a rövid, elfogulatlan és kizárólag a dalról szóló](#)

értékelésüket kellett volna hangoztatniuk a zsűritagoknak, a tévénezők pedig azokra is figyelemmel szavazhattak volna, miáltal a győztes a legtöbb voksot kapott nóta lett volna. Persze, nemcsak a **volnákkal** van a baj...

A két elődöntőnek, meg a döntőnek is visszatérő zökkenői voltak a szerzemények és azok előadóinak afféle **összemosásos minősítései**. Jól látszott, hogy a zsűri tagjai e vonatkozásban nem tudtak meggyőzni arról: **a daloknak, vagy az interpretálóinak drukkolnak-e igazán?** Amiket a fellépőkről elmondtak, azoknak az énekesi válogatón kellett volna közölniük. Eme szereptévesztésükkel nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a vetélkedés jórészt **előadói-** és kevésbé **dalmustra** volt. A sajnálatos következmény pedig az lett, hogy a **rajongó-táborok erősödtek meg, s nem a dalok váltak igazából kedvelté!**

Reagáló olvasóink is úgy látják — teljes egyetértésben a korábbi e tárgyú írásaink tartalmával —, hogy a voksolásokat hiba volt csak az SMS-ezők táborára leszűkíteni, miáltal a vezetékes telefonnal rendelkezők ki lettek kapcsolva a játékból, s így bizony **sérült az ebbéli esélyegyenlőséghez fűződő joguk.**

Az **egy készülékről tíz szavazatleadás** módszere is torzította a program lefolyását. Itt ugyanis a matematika dominált: **amelyik fellépőnek például volt 1000 rajongója, akik összesen mondjuk 2000 mobil-készülékkel rendelkeztek, bizony a kedvencükre összesen leadhattak akár 20 ezer voksot is.** Nagyobb számok esetében még jelentősebb a szavazási eredmény. És a külföldi voksolások is csak fokozhatták az ebbéli visszasságokat.

A másik probléma, hogy a korábbi **Megasztáros** és **X-Faktoros** műsorokból verbuvált énekesek eleve gátolták a különféle dalok igazi értékeinek megjelenítését, hiszen az ismerősök, barátok a kedvenceik személyét helyezték előtérbe a voksolásoknál, s nem annyira az általuk előadottakat. Emiatt nincs mérvadó jelentősége a beérkezett szavazatok ilyen-olyan arányának. És korántsem melleleg szólva: **a könnyűzenét szerető, élvező nézők nem annyira az egyre gyengébb színvonalú tehetségkutatói programokban győzelmet elérő, de általuk mégis kevésbé, vagy egyáltalán nem ismert együtttest, előadót akarták látni az azerbajdzsáni főváros eurovíziós vetélkedőjén, hanem a dalt.**

Ugyancsak hiba volt, hogy a néző egyszer sem láthatta közjegyzőt, akinek neve is el lett hallgatva. Így azután többen vélik: **talán ilyen szakember nem is volt a helyszínen, csak hivatkoztak rá a műsorvezetők, hogy a nézőkben bizalmat keltsenek.** Pedig joggal elvárhatta a pénze ellenében szavazó, hogy **meggyőződhessen e közönség-reagálásokról szakszerű regisztrálásáról, kezeléséről.**

Az előzőek értelmében tehát óvatosan kell bánni a „nemzet dala” kifejezéssel, mert annak végső kijelöléséből a **nemzet kissé fondorlatosan lett kizárva!**

Végezetül annyit: az **emberek** szerint a legközelebbi dalkiválasztó megszervezését, levezénylését egy hivatalos szakmai grémiumra, például **nemzeti rendező szervezetre** kell bízni!

Miért likvidálhatta nemzetünk nyelvének használatát a bakui fesztiválra pályázó magyar dalok zöme?

Arra hivatkoznak az **emberek**, hogy a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 83. § 1/b pontja** egyértelműen leszögezi: a közszolgálati médiaszolgáltatás célja a nemzeti identitás, a kultúra és a magyar nyelv ápolása, gazdagítása. /Mindezeket megerősíti a **Közszolgálati Kódex** is./

Az előzőkkel szemben ugyanakkor azt tapasztalhatta a hazai néző, hogy az összesen **bemutatott 20 dal sorában, talán ha három hangozhatott el végig magyar nyelven. A többi angolul.** Hát ez a kínálat aligha állhatott a **magyar nyelv ápolásának** szolgálatában. Persze a rendezőknek eszükbe juthatott volna, hogy a képernyőre írassák a magyar szöveget. Nem tették meg.

Addig rendjén a dolog, hogy a ma ifjúsága már nem irtózik az idegen nyelv tanulásától, elsajátításától. És azzal sincs baj, hogy a különféle alkalmakkor használja is az illetén tudását. Ami komoly aggodalomra ad okot, hogy ha **az egyéni sikerei eléréséhez, reményei teljesüléséhez már nem bízik Petőfi Sándor, Ady Endre, Móricz Zsigmond nyelvében, vagyis a saját anyanyelvében, sőt, lebecsüli azt, s felváltja, például az angollal.**

Olvasóink környékbeli közvélemény-kutatása ama eredményt hozta, hogy kiderült, **rengetegen nem nézték ezt a zenei vetélkedőt, éppen amiatt, mert egyetlen szót sem értettek a nótákból.** Ebből kiindulva, nem is hiszik el a sajtóban közzétett jelentést e műsor csúcs-nézettségéről.

Akiknek rokona van a határainkon túl, mert hogy ők majd szavazhatnak a májusi döntőbe esetleg bejutó magyar dalra, azt mondták, egyiküket sem érdekli a továbbiakban az angolul elhangzó magyar dal, amely számukra nem ad élményt. Az viszont nem kevés aggodalommal, sőt, bosszúsággal mondták: **valami nagy baj lehet az anyaországban, ha a szeretett magyar nyelvünk az ott lévő kulturális és médiumi illetékesek tudtával, vagy talán vezérletével illetékesen is likvidálható, akárcsak egy műsor tartamára!**

És még valamiről szólni kell itt, nevezetesen az **adófizetők**re gondolva — hiszen az ő pénzüket használja a közmédia —, akik alighanem **okkal-joggal várják el, hogy az M1, vagy a Duna Televízió által sugárzott könnyűzenei zenei versengés dalait magyarul is hallhassák, s azok közül a legjobban tetszőkre voksolhassanak! És nemcsak mobil, de vezetékes telefonról is!**

Mi várhat ránk Bakuban?

Az **emberektől** tudjuk, jóllehet már háromszor hallották a **Compact**-os nótát, abból két taktusnyit sem tudnának dúdolni, füttyülni. Ám nem azért, mert hamar kiesett a fülükből, hanem ama okból, hogy oda be sem jutott.

A zökkenő itt, hogy a dallamosságot igencsak nélkülöző többi szerzeménynek sincs tetten érhető kapcsolódási pontja a szép, vagy éppen örökzöld magyar könnyűzenei melódiák kincsestárával. Sokkal inkább a már eléggé agyoncsépelet nyugati pop- és ritmusvilág termékeinek utánzásai. De hát akkor miképpen lehet ezt a szerzeményt úgy énekelni, hogy abból tükröződjék a magyar nép lelkülete?

A győztes csapat valami effélét nyilatkozott: a nemzetközi versenyre kijutással céljuk az, hogy "visszaadják az elmúlt években lejáratott igényes popzene megbecsülését itthon" és hogy a "nemzetközi zenei térképre felkerüljön végre Magyarország is".

A nézők egy részének véleménye szerint: [ilyesmire elég kevés az esélyük](#), mert ahhoz kellemes melódiájú, jó hangulatú, egy kicsit pörgős és mulatós motívumot is tartalmazó produkciót kellett volna gyártaniuk!

Az internetes hozzászólások az ízlések eltérő voltáról tanúskodnak, ám a lapunkat felkeresők úgy látják, meglehetősen rétegigény kielégítéséről van itt szó. Kérdés: [az ebbéli kiscsoportot ki hatalmazta fel azzal, hogy a nemzet kizárólagos képviselőjeként léphessen fel, s amiért rajong, az egész nemzet nevében teheti?](#) Erre a válasz persze csak a [senki](#) lehet! No meg határozott [nem](#) ama blog-minősítésre is, hogy ez az egész nem több [giccsparádénál](#).

Olvasóink kötve hiszik, hogy az [Eurovíziós](#) program valamiféle fénytechnikai trükkökkel átítatott popzenei tömegbemutatóvá silányult volna, ahol az angolt, mint a nyelvi globalizáció fő eszközét már szinte mindenki használja, ám azt gondolják, a több mint három tucatnyi országból származó zenei felhozatal minősége meghatározhatja a magyar részvételünk sorsát, pro és kontra értelemben.

Ami [Bakuból](#) mindenképpen hasznosítható lesz, az a [tanulság](#) arra vonatkozóan, [miképpen kell igényesebben, magyarosabban elkészíteni, előadni, kiválogatni az esélyes dalt és szakszerűbben, hitelesebben, meg közönségközpontúbban megrendezni a verseny lebonyolítását!](#)

2012. február 14.

Rovatszerkesztő: **Velkei Árpád**

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozás veszteseinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcíme: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
